

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

(Στή στήλη αυτή θα κρεμάμε κάθε βδομάδα, σαν καρτέλα ληττών, όλες τις άσυνταξίες κι άνορθογραφίες που βρίσκονται σε καθημερινά βιβλία. Συνεργάτες της στήλης αυτής θ' είναι όλοι οι άναγνώστες μας, άρκει μοναχά πλάι στο βαρβαρισμό που θα μ'ε; στέλλουν να σημειώ- νου, και σε ποιά βιβλίο ή φημοίδα νόν άνακαλύψαν.

«... Πλήν έχομεν δι' έλπίδος ότι ήδη όποτε ή μέση εκπαίδευσις περιήλθεν εις άνδρας ο υς ή δυνάτοεια και ή αντίληψις και θέλησις χα- ρακτηρίζεται υ τ ο υ ς, θα θελήσωσι κτλ.»

(«Νέον Άστν» 4 Οκτωβρίου. σελ. 1. στήλ. 2).

«... να καταδιώκη τα Έλλ. σώματα περι- ων έλληροφορήθη δι' κατ' αυτάς τ α υ τ α κατέστησαν πολυαριθμότερα κτλ.»

(«Σκρίψ» 4 Οκτωβρ. σελ. 4. Τηλεγράφημα β.)

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΓΡΑΜΜΑ ΦΙΛΙΚΟ

Karachi 27 του Σεπτεμβρη 1906.

Άγαπητέ «Νουμά»,

Τό γράμμα του Dr. Herbert Krüger κ' ή άπάντησή σου που διάβασα στο ρύλλο σου άρ. 210, 2ης Τρυγητή, μου δίνον άφορμή να σου γράψω με- ρικέες σκέψεις που έκαμα διασχίζοντάς σε πιστά για καιρό τώρα. Δέ θα λάβαινα όμως τον κόπο να σε σκοτίσω ή δεν ήξερα πως κι άλλοι, σαν και μένα φίλοι σου, συμφωνούν μαζί μου κι ή δεν είχα την πεποίθησή πως χωρίς άπ' αυτούς πολλοί όπαδοί της άπόρροπης Ίδέας, άγνωστοι σε μένα, είναι της ίδιας γνώμης.

Ο Dr. Herbert Krüger γράφει, ότι προ- σωπικές βρισιές και περιγέλοια δεν έχουνε τον τόπο τους σε πνευματική συζήτηση και στην άπάντησή σου μ'ε; λές πως αυτό είναι το μόνο σωστό που διαβάζουμε στο γράμμα του. Παρακάτω όμως φαί- νεσκι να παραδέχεσαι πως έφταιζες πολλές φορές και μ'ε; ζηγείς πως δεν είναι λαθος σου. Άλλοι μ'ε; βρίσκουν ώστε και μεις έχουμε να τους τα ψάλλουμε στον ίδιο σκοπό.

Τέτοια λογική βέβαια δεν πείθει, γιατί ή φται- ξανε μερικοί δεν πρέπει να ζητίζουμε και μεις, μάλιστα σαν ή ανάγκη δεν το φέρνει για δεν το θέ- λει κανένας ώφέλιμος σκοπός. Είναι δύσκολο να καταλάβη κανείς τί καλό μπορούν να κάνουνε στον άγώνα μας άθρα σαν το «Γράμμα στο Μιστροϊώ- τη» που πήρε δύόμισυ στήλες στο φύλλο σου άρ. 207, 30 του Άλωνάρη. Πώς δέ μ'ε; διδάσκουνε τίποτα χρήσιμο είναι βέβαιο, όσο δά για το καλό —ή το κακό—που μπορούν να κάνουνε στα πρό- σωπα που στολίζουν μπορεί και να μην υπάρχει μιá μονάχα γνώμη.

Εμείς που πολεμούμε για την αλήθεια και το δικίο έχουμε για μ'ε; της επιστήμης τ' άναπάντητα έπιχειρήματα.

Άς χτυπούμε αλύπητα μ' αυτά κι ής άφή- σουμε κείνους που τσακίσανε τ' άρματα τους να καταφύγουνε στη βρισιά—του ταπεινωμένου το ξέ- θύμασμα. Κείνο που πολλοί φίλοι αλήθινοί του «Νουμά» ποθούν είναι να στέκεται πιο ψηλά παρά τις άλλες Άθηναϊκές φημερίδες και να μην κατα- δέχεται να κατεβαίνει σε προσωπικά και μικροκαυ-

γάδες. Πρέπει να μ'ε; κυβερνή

Σε βασιλιάς που κάθεται σε θρόνο κι δικάζει με κρίση αλίθετη και νου.

Ο φίλος σου

ΤΖΟΥΜΠΑΛΙΑΝΟΣ.

Σημ. του «Νουμά». Ο φίλος που μ'ε; γράφει δεν έχει και τόσο δικίο· συμφωνώμε πως δεν ταπεινεί ή βρι- σιά σ' όσους κρατούνε για όπλο στα χέρια τους την Ά- λήθεια. Μά πάλι, όταν έχεις να κάνεις με ξεροκέφαλα που δε χαμπερίζουν από Άλήθεια τί πρέπει να κάνεις; Να κάθεται με σταυρωμένα τα χέρια και ν' άφίνης να σε ποδοκυλάνε μέσα στο βούρκο της ψευτιάς και της συκο- φαντίας; Ο φίλος κάτω στις Ίντιες, φαίνεται, μονάχα το «Νουμά» θ'ε; διαβάζει· ή διαβάζει κι άλλες Ρωμαϊκές φη- μερίδες θ'ε; μ'ε; δικιώνει. Νά λ. χ. — για ναφίσουμε τάλλα—στις «Άθήναι» της περσμένης Κυριακής τυπώ- θηκε ένα άναγτρο και άδιάντροπο γράμμα για την κ. Ά- λεξ. Παπαδόσκου που μονάχα εθερμίες του άξίζουμε για ή- πάντησή. Σε τέτοιο γράμμα χωράει συζήτηση κι αλήθεια. Ο «Νουμά» δέ βρίζει· άμύνεται μονάχα, καταπώς λέν κ' οι δασκάλοι. Και και δεν είναι καθόλου ίπποτικό να σε πολεμούμε με πετριές και με μπαλτάδες και του λό- γου σου ναπλώνεις το γυντοφορεμένο χέρι σου για να φυ- λαχτείς. Όσο για το Μιστροϊώτη, αλήθεια καθώς κατάν- τησε, δεν του άξίζει ούτε ή βρισιά. Καλή ή έπιστημονική και ήρεμη συζήτηση· μ'ε; κόπιασε του λόγου σου, αν μπο- ρείς, να πολεμήσεις ήσυχα και λογικά τις άνορθίες του Καμ- πίνη στα «Παναθηναία», τις βρισιές του Πώπ, τις συ- κοφαντίες του Άνοητόπουλου και τόσα άλλα ακόμα!

ΔΑΧΟΥΣΑ ΚΑΙ ΣΙΑ

Φίλε «Νουμά»,

Όποιος βάφτισε την «Έμπορική και Βιομηχα- νική Άκαδημία» του κ. Ρουσόπουλου Άντιπανεπι- στήμιο είχε μεγάλο δικίο και του άξίζουμε συχαρήκια. Με την Άκαδημία του κ. Ρουσόπουλου σωθήκανε τα παιδιά μας άπ' την κλασική ψώρα, σωθήκαμε κ' έμεις οι γονιοί που μιá πόρτα μονάχα είχαμε πρώ- τα άνοιχτή για τα παιδιά μας, το Πανεπιστήμιο, ενώ τώρα ο κ. Ρ. με το έθνικό του ίδρυμα μ'ε; άνοι- ξε για αυτά διάπλατα τη μεγάλη πόρτα της ζωής.

Για ν'άνει όμως σωστό Άντιπανεπιστήμιο ή Ά- ακαδημία του πρέπει να εξορίσει δλωαδίολου από καί μέσα το Δασκαλισμό. Κι άκουσε κάτι για να ιδείς αν έχω δικίο· ο δάσκαλος στα Ίταλικά έχει τη μανία να μεταφράζει τα Ίταλικά κείμενα σε άρ- χαία Έλληνικά. Ένα trovato λ. χ. το μεταφρά- σε στα παιδιά λαχούσαν αυτώ. Μά ο βλογημένος δεν κατάλαβε ακόμα πως σκοπός της Άκαδημίας είναι να βγάζει έμπόρους και βιομήχανους κι όχι λογιώτα- τους; Με Δαχούσες και μ' άλλα τέτια μασκαρα- λήκια μαθαίνονται ποτέ ξένες γλώσσες; Δέ βλέπει πως διδάσκει ο συνάδερφός του κ. Γ. Στρατήγης τα Γαλλικά και πόσο άπλά διδάσκουν και οι άλλοι δα- σκάλοι της Άκαδημίας;

Καλά θ'έκνε ο κ. Ρουσόπουλος να θύμιζε που και που στους δασκάλους του τον προορισμό της Ά- ακαδημίας.

Δικός σου

ΕΝΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Στην Άγγλία γίνονται μεγάλες προσπάθειες από τους δακδούς του έκαουσμένου φιλόσοφου Έλβέρτου Σπένσερ για να μεταφερθούν τα κόκκαλα του δασκάλου τους στο Ουέστμινστερ, το Πάνθεο, σε να πούμε, της Λόντρας. Οι φιλόσοφοι όπαδοί του Σπένσερ έλπίζουν πως ή άγγλική κυβέρνηση θα δεχτεί την πρότασή τους, και θα τιμηθεί ο μέγας δάσκαλός τους, όπως του άξίζει.

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Καταστενχωμένους είναι ο καημένος ο κ. Άνοητό- πουλος με το «Άστν» γιατί σ' ένα φύλλο του άνακήρυξε τον κ. Σπαντωνή για Άθηναϊκώτατον κι αυτών τον άρισε μονάχα Άθηναϊόν. Μά εί- κι κατ'έκταχ αυτή νά σ' άδει- κούνε ακόμα κ' οι φίλοι σου;

—Ο κ. Άλεξ. Πάλλης δημοσιεύσ'ε στην «Tribune» του Λίεζερπουλ (8 του Οχτώβρη, σελ. 3) άρθρο για τα Κρητικά, όπου κατακρίνει τους Προξένους για τη λογο- κρισία που έπιβάλλουνε σε ότα τηλεγραφήματα στέλλουν- ται από την Κρήτη στο έξωτερικό.

—Ο κ. Πάλλης παρατηρεί ότι με το μέτρο αυτό των Προξένων δεν είναι ποτέ δυνατό να μάθει κανείς την αλήθεια για ό,τι γίνεται στην Κρήτη, παρά μαθαίνει τί φρονεί ποτέ το ένα και ποτέ το άλλο κόμμ. Α' Αν είναι να έακολουθήσει έτσι αυτό το πρῶμα, προσθέτει, προτιμώτερο να καταργηθούν δλωαδίολου τα ιδιωτικά τηλεγραφήματα και να τηλεγραφούν οι ίδιοι οι Πρόξενοι μιá και καλή ό,τι τους συμφέρει.

—Το Δημοσιογραφικό θέμα ταξιδεύει στην Εύρώπη και πάρτε την «Έσπερινή» που δημοσιεύονται τα τηλε- γραφήματα και οι ανταπόκριτες του κ. Γιάνναρου για να θαμάσετε τα έκαουσμένα κατορθώματά του.

—Και τί δέ γράφει ο θεοστυωμένος! Για την Κυβέ- λη, για την έξωτερική πολιτική, για τους διπλωμάτες μας και για... την κυκλοφορία της «Έσπερινής».

—Από τη στιγμή πουφους ο Γιάνναρος από την Άθή- να, λίδας ψευτιάς μαρώνει: ήπ' άκρη σ' άκρη την Εύρώπη.

—Οι γιατροί και οι σπεσιέρηδες μ'ε; φοβρίζουν πως ήπεργήσουν. Καλό κι αυτό. Τώρα δέ μένει άλλο παρά ναν τους μιμηθούν κι όσοι σπένουν τα νεκροκρέβητα.

—Η Κυπριώτικη «Άλήθεια» (της Λεμεσού) ξανα- τύπωσε την ανταπόκριση του συνεργάτη μας Δ. Φλόττα για την ύποδοχή του Μισοίλη στην Κρήτη, που τυπώθηκε στο 213 φύλλο του «Νουμά».

Ο ΙΔΙΟΣ

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ

Άπό Πέμπτη σε Πέμπτη.

Υπουργός Έσωτερικών ο Ν. Καλογερόπουλος
Σκοτωμοί. Άθήνα 71, Περαιάς 3, Έπαρχίες 7.
Λαθωμοί. Άθήνα 10, Περαιάς 4, Έπαρχίες 3.
Κλεισιές. Άθήνα 8, Περαιάς 3.
Άπαγωγές. Περαιάς 1.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ποιητάκο. Θαρρούμε πως τέχουμε διαβεί κι άλ- λου το τραγουδάκι που μ'ε; τδστείλες για δικό σου.

Βορίς το τζάμι έσπασε προχτές
που τέχες άμαντάλωτο ξεχάσει
για κείνον που σου χάνει γαλιφιές
και τον έκαρτερούσε να περάσει.

Μ' αν άνοιχτό δεν τδθρω και για μένα,
δταν το βράδι άπόψε θα περάσω,
σου λέω, μά τον Άγιο, όρθά κομένα
πως αν το βρω κλεισμένο θάν το σπάσω.

—κ Σπ. Παπαγ. Λέβημε ό,τι μ'ε; έστειλες και σ' εύχαριστούμε—κ. Ν. Ζαχ. Στη Λόντρα. Όμορφο το Βλά- χικο τραγούδι. Άν έχεις κι άλλα στείλ' τα.—κ. Γ. Πετρ. στη Μιτυλήνη, Λάβαμε τη συντροφή και σ' εύχαριστούμε. Το φύλλο σου στέλνεται ταχυτικά στο φίλο Δ. Άλ. κι άκ' αυτόνε ναν το ζητάς.—κ. Ν. Βοεμό. Καλό και θα δημοσιευτεί. κ. Ν. Κλαδδ στην Κίρκυρα. Λέβαμε τη συν- τρομή σου καθώς και του κ. Νικοκάδ. και σ'ε; εύχαρι- στούμε.